

Pamati un galvenie argumenti

Komisija prasībā apgalvo, ka Beļģijas nodokļu tiesiskais regulējums rada nepamatotu kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, jo saskaņā ar to dividendes, ko fiziskām personām izmaksā sabiedrības, kas atrodas citās dalībvalstīs vai kādā Eiropas Ekonomikas zonas valstī ("ienākošās" dividendes), tiek apliktas ar nodokli tāpat kā dividendes, ko izmaksā Beļģijā esošās sabiedrības ("pašmāju" dividendes), neņemot vērā nodokļu iekasēšanu valstī, kurā šīs dividendes tiek gūtas. Šāds tiesiskais regulējums apgrūtina pārrobežu darījumus ar kapitālu, jo attur nodokļu maksātājus fiziskas personas investēt ārvalstu sabiedrību akcijās un vienlaikus rada šķērslus sabiedrībām, kuru juridiskā adrese atrodas citās dalībvalstīs, uzkrāt kapitālu Beļģijā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) 2008. gada 16. jūlija rīkojumu — 1. Makro Zelfbedieningsgroothandel CV, 2. Metro Cash & Carry BV un 3. Remo Zaandam BV/Diesel SpA

(Lieta C-324/08)

(2008/C 272/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: 1. Makro Zelfbedieningsgroothandel CV, 2. Metro Cash & Carry BV, 3. Remo Zaandam BV

Atbildētājs: Diesel SpA

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai gadījumā, ja preces, kas apzīmētas ar preču zīmes īpašnieka preču zīmi, vispirms ir laistas tirgū Eiropas Ekonomikas zonā, bet to nav darījis īpašnieks un tas ir noticis bez skaidri izteiktas viņa piekrišanas, attiecībā uz vērtējumu, vai tas ir noticis ar preču zīmes īpašnieka piekrišanu (ar konkludentām darbībām) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, 7. panta 1. punkta izpratnē, ir jāpiemēro tie paši kritēriji kā gadījumā, kad šādas preces vispirms ir laistas tirgū ārpus Eiropas Ekonomikas zonas, un to ir darījis pats īpašnieks vai tas ir noticis ar viņa piekrišanu?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: kādi tad kritēriji — kas, iespējams, izriet no iepriekš, 3.6.4.2. punktā, minētā Tiesas 1994. gada 22. jūnija sprieduma lietā C-9/93 *IHT Internationale Heiztechnik und Danzinger* (Recueil, I-2757. lpp.) — būtu piemērojami iepriekšējā jautājumā minētajā gadījumā, vērtējot, vai ir dota preču zīmes īpašnieka piekrišana (ar konkludentām darbībām) minētās direktīvas izpratnē?

(¹) OV 1989, L 40, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 18. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-329/08)

(2008/C 272/11)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — U. Wölker un G. Rozet)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu⁽¹⁾ prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 19. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2004/35/EK transponēšanas termiņš beidzās 2007. gada 30. aprīlī. Šīs prasības celšanas datumā atbildētāja vēl nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai šo direktīvu transponētu attiecībā uz galvaspilsētas Briseles reģionu.

(¹) OV L 143, 56. lpp.